

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap külkereskedési részét illető közlemények küldendők Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	--

Piros pünkösöd napján.

Két ezer éve lesz már innen-onnan, hogy megtörtént.

Régi történet! Isteni történet! Isteni lényegét őrzi, ápolja a hit; igazságát és megtörtént valóságát feljegyezte az örök idők számára a történet.

És a vallás felségesen szép, mély-ségesen mély, büvölő mythosa ápolja és felújítja emlékét évről-évre, időkről-időkre folyton, a nagyon is érzéki ember-szív számára.

Régen volt! . . . De akkor is ugy volt mint ma.

A leghatalmasabb, soha el nem fogyó erő, a világot fentartó élet-erő teljes nagyságában mosolygott le a világra.

Az év legszebb szaka az erős, élettől duzzadó — tavasz.

Lombsátorba öltözött az erdő, felölté virágos színű gyönyörűséges köpenyét a mező; méhek döngicsélték a leglágább akkordokat bele, a madarak csattogó, harsányhangú korusába.

Langyos illatarban himbálódzott a tarka szárnyu pille tova virágról-virágra, lopni édes, aranyos kelyhből a gyöngye virágnak.

Kipattant a pünkösöd szép piros

rózsája és bele nevetett sárga porzóival a derült világba. Harmatos reggelen és árnyékos estéken, megmozdult az illattól kábult levegő s vitte szárnyain a cyprusok, olajfák, fenyők és a természet ezer virágának balszamos sóhaját, hegyen-völgyön, folyón, és patakon át. Benyitott a szárnyas palota ajtókon és belopódzott a kunyhó ablakán is, a szép tavasz, az élet tündöt duzzasztó, erős levegője.

Mindentűt és mindenkinek élt és éltetett a természet ezelőtt csaknem két ezer évvel, úgy mint most, nevető május idusán.

És mikor az életerő leghatalmasabban csattogtatá szárnyait s uralmát a világ felett; az ember mégis gyenge, gyáva maradt. . . .

Epen úgy, mint most, csak-hogy régebben volt valamivel.

A merev koronás tölgy, a hajló olajág bátran szembeszállt széllél-viharral, s ha tomboló dühében megis tépte ágait, maradt, állt, élt és erős volt élni és fejlődni újra tovább.

Csak az ember, a nagyvilágnak teremtett uralkodója félt, remegett, gyenge volt már akkor is.

Bezárkozott. . . . nem merte felvenni a harcot az igazság nevében. Nem mert szembeszállani az előítélet,

üldöztetés, a kételkedés, gúny, és sa nyargatások viharával. Gyenge volt, a föld büszke ura a megpróbálta tártokkal túsára kelni.

Elbujt — bezárkozott!

Körülte a természet ifjú erőben mosolygott, az erő, az élet nevetett s ült ünnepet a világon. Fű, fa, gyenge virágszál nem félt élni a viharos, villámos világon, csak az ember bújt, bujdosott; félt és remegett szép május idusán.

És az isten kimérhetetlen kegyelme nyujtott erőt neki is.

Elküldte a Szentlelket, hogy legyen bátorságuk felvenni a harcot az igazság diadalra juttatásában.

Béke és szeretet kísérte vándorbotjukat szerte-szét a széles világban.

És megteremtették, megerősítették és elterjesztették a béke és szeretet magasztos honát az egész világban.

Millió emberszív és millió emberész millió érzésének és gondolatának közös, végtelen megnyugtató, végtelenül boldogító irányt szabva az életben.

És mégis hányszor dulták fel a világon az örök béke, az örök szeretet honát! . . .

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Virág Marcsa.

A bálterem korán megtelt. A mulatni vágyó közönség, mely sajnálta a telet minden zordonsága mellett is az ő farsangi szezonjának pompás táncvígalmait miatt — sietett résztvenni a tavaszi virágzás idejébe kinyujtott farsang utolsó estélyén, hogy annál közelebb találjon magának emlékeket a nyári fürdőzés és a nyári aratás közepett.

A mamák ellepték a terem kényelmes pamlagait és bizalmas észrevételeket tettek egymás leányaira, pillanat alatt felfogván a helyzetet és tiszta áttekintést nyervén a tarka változatú toalettek fölött. Voltaképpen azonban az összes megkritizálándók megfigyelésére nem fordítottak annyi időt és érdeklődést, mint saját „szemük fényé”-re, nagy aggodalommal elmélkedvén, hogy azon már csak senki sem találhat kifogásolni valót.

Ebben a meggyőződésben aztán nyugodtan mondják el itéletüket a mások „szeme fényé”-ről.

— Az ott nagy gazda-lány s mégis csak olyan „ordináré” ruha van rajta, mintha az apjának nem volna két járandónál többje se égen, se padláson. Már hiszen csunya az a nagy fősvénység.

— Ellenben pedig ihol az Esztiéknek

még járandójuk sincs kettő, s mégis majd elröpi a leltem. Ugyan honnan jut nekik? Ugyan honnan?

Nyelvre kerülnek azonban nemcsak a jelenlevők, hanem azok is, a kik nem jelentek meg a bálon. Azokon esik még csak kellemetes szapulás.

A leányok pedig ezalatt kecses mozdulatokkal lejtik be nagy csoportokban a tágas terem, mintha egy kis előgyakorlatot végeznének a bekövetkezendő tánchoz. — Nekik leülni nem is lehet, nem is tanácsos. Nem lehet, mert a mamák minden helyet elfoglaltak; és nem tanácsos, mert hiba eshetnék a fodrokban és egyéb eligazított kellékekben. Azután meg a legénysereg is az ilyen sétáknál teszi meg a kijelöléseket.

Csevegnek, kaczagnak, s lopva oda néznek a legénység nagy csoportjára, hogy vajjon ott van-e „ő,” a ki hivatva van a petrezselyem-árlás borús sejtelmét elűzni egy-egy dobogó szívből.

A nagy tevékenységben kihevült rendezőnek a cigányok felé való rohanása valóságos forgószélet csinál, mely után üres marad a terem közepe s a dobogó szívek izgatott tulajdonosai „szülém”-ék előtt várják sorsukat,

A cigány tüzes csárdásba vág. A legényfalax megmozdul, szétszóródik a teremben s egy pillanat múlva a mamák megint egyedül maradnak a pamlagokon s

gyönyörködve nézik a keringő, forgó tömeget, mely az ő kincsüket is magával ragadta.

Az első táncznak vége. Megint az előbbi állapot. A lányok sétálnak, a mamák itéletet tartanak minden jelenlevők felett, a kik között sok kifogásolni valót találnak, de azért, mikor az önértéztől melegített rendező mondja előttük:

— Ugy-e kérem, milyen gyönyörű publikum?

Akkor ők bizonyítgatják legjobban, hogy csakugyan gyönyörű.

Hogy aztán a sors egy gúnyosat kaczaghasson a rendező elbizakodottságát, — kitarja a bálterem szárnyas ajtaját s az igazán kifogástalalan publikum közé belibentí — Virág Marcsát teljes parádeban és életnagyságban.

Virág Marcsának „frizurája” van és sleppes szoknyája, hogy a padlót söpri vele. A ruhája felső részével azonban nagyon takarékosan bánt a varrónő.

Esteli szépségének teljes pompájában halad át az új vendég a termen. A merre elmegy, a leány csoportok ijedten rebbennek el mellőle. A legények, kíváncsibb része közelebb merészkedik hozzá, aztán elpirulva sompolyog vissza társaihoz.

A cigányok összenevetnek, a mamákat pedig az ajulás környezi, a sok beszédes ajk megnémul s nagy sokára tör ki valamelyikből:

— No de ilyet!!

Körültünk teljes erejében pompázik a természet. Hasad a pünkösdi rózsza piros bimbója, ill. ata érzik minden árnyas estén.

A természet él, teljes erejében ül ünnepet a szép május idusa.

Hanem szívünk dobog — gyengék vagyunk!

Oh szállj le közénk Szentlélek Uristen! . . .

Frank Zoltán.

Fölvívás

az ország gazdaközönségéhez, erdőbirtokosaihoz és erdészeihez.

A magyar állam megalapításának ezredik évfordulóját készül 1896-ban megünnepelni a nemzet.

Hogy ez ünnep minél méltóbb legyen, elhatározta a törvényhozás, hogy annak egyik részleteként az ország fővárosában országos kiállítás rendeztesse, mely bemutatandja nemzeti kulturánk fejlődését a múltban s állását a jelenben.

Ő cs. és Apostoli királyi felsége, legkegyelmesebb Urunk és Királyunk, ezen országos kiállítás védnökségét legkegyelmesebben elfogadni méltóztatott.

A kereskedelemügyi miniszter ur, kire az 1892. évi II. t. cikk e kiállításnak az illetékes miniszterek és egyéb szakkörök közreműködésével leendő rendezését reáruházta, annak érdekében lelkes hangú felhívást intézett a nagy közönséghez, felszólítván az ország minden egyes polgárát, hogy e feladatával a kormányt lelkesedéssel támogassa, s járuljon hozzá a nagy nemzeti mű sikeréhez. E felhívás kapcsán most én, mint a kormány, az ország mezőgazdasági ügyeinek vezetésére hivatott tagja kire egyszersmind a létrejött megállapodások értelmében az 1896-ki országos kiállítás VI. és VII. mezőgazdasági és erdészeti csoportjainak rendezése bízott, ezen minőségben fordulok hazánk mezőgazdáihoz, erdőbirtokosaihoz és erdészeihez azon kérelemmel, hogy engem ezen feladatom megoldásában hazafias buzgalommal, szakértelművel lelkesen támogassanak, s járuljanak közre, hogy a kiállításon hazánknak, mint első sorban agrikultur államnak, mezőgazdasága és erdészete nagy fontosságukhoz méltóan legyenek bemutatva.

A magyar mezőgazdáknek és erdészeknek meg kell mutatniok, hogy az általuk birt föld nem parlag, hogy daczára azon

aránylag rövid időnek, mióta a haladás ösvényén járnak, serényen dolgoztak és felküzdöttek magukat oda, a hol bátran kiállhatják az összehasonlítást Nyugat-Európa gazdáival. Meg kell mutatnunk mit tudunk, be kell mutatnunk mink van, s ez által felismerhetővé tenni azon erőt, mely mezőgazdaságunkban és erdészetiünkben rejlik, mely kulturális missiónk teljesítésére bennünket első sorban képesít, mely állami életünk legfontosabb alapját képezi.

Ha mezőgazdáink, erdőbirtokosaink és erdészeink áthatva ennek tudatától körültem csoportosulnak, teljes buzgalommal és odaadással vesznek részt a kiállítás munkálataiban, biztos a siker; s a nagy mű minden egyes munkatársa részesévé lesz azon fel-emelő tudatnak, hogy ő is tényezője ezen üdvös eredménynek, mely továbbhaladhatásunknak egyik útmutatója és nyugodtan elmondhatja, hogy hiven teljesítette hazafiúi kötelességét.

A jelen, a határ, a múlt és jövő között, az évezredek ünnepe határa leendő a múltnak, de egyúttal a jövő kezdete.

Mutassa be tehát a kiállítás is a múlt hű képét, legyen tükre a jelen életerős munkásságának s tanúságot szolgáltató útmutató a jövőben haladásra.

Egyesek, testületek, szövetségek és a törvényhatóságok mindannyian közreműködtek mezőgazdasági haladásunkon, de mindmennyian elszórtan, elkülönítve cselekedtek. Reményem, hogy a nagy mű sikerének biztosítása végett végre egyesülni fogunk s ez alkalom szorosabban füzend bennünket egymáshoz. Hiszem, hogy a közelet minden érdekelt tényezője együttesen és fokozott mérvben fog a nagy cél érdekében munkálkodni: — összegyűjtik mindazt, ami mezőgazdaságunk és erdészetiünk múltjának megismerésére fontos, valamint mindazt, a mi azoknak jelen szellemi és anyagi megizmosodását feltüntetni képes.

Budapest. 1893. ápril 30.

Gróf Bethlen András,
földművelésügyi m. kir. miniszter.

UJDONSÁGOK.

— május 21.

— **Honvédelem emlékezése.** Az 1848—49. évi magyar szabadságharcban elesett honvédek emlékére és Budavárban emelt szobrot e hó 21 én fogják leleplezni. A csongrádi 48-as honvédek közül Egressy László, Fekete József, Mihálovits Károly,

— Botrány, botrány! És a mamák azzal fenyegetnek, hogy elhagyják a bálát leányaikkal együtt. Nem segítenél ezen a bajon?

— De hogyan! Hisz én nem vagyok rendező.

— Teljhatalommal ruháztak föl. Tégy, a mit jónak látsz.

A nagy erkölcsbíró fölállt és szilárd léptekkel tartott a pamlag felé, melyen Virág Marcsa legyezte magát bazar-stílus legyezőjével.

A nagy erkölcsbíró udvarias ember is. Meghajtotta magát a hölgy előtt. (A zenekar keringőt játszott.)

— Kisasszony! . . .
A kisasszony bájos mosolylyal csukta össze a legyezőjét s meztelen karját a nagy erkölcsbíró vállára fektette . . . és . . . és azután keringőztek.

A rendező dühös volt és menykövekkel várta a megbizottját. Hanem az még a keringő befejezte előtt megszökött a bálból.

A rendező aztán mást bízott meg a kényes feladattal. Hanem az is csak úgy járt, mint az elődje. Mielőtt elmondhatta volna a derék hölgy előtt megbizatosát, az már a karján volt és vitte bele a tánc örvényébe.

A mamák hajnal felé elkeseredetten támadták meg a rendezőt:

— Na hiszen maga szépen csinálta. A helyett, hogy kiutasította volna azt a

Lenhardt Gyula, Lipovszky Andor és Szarka Mátyás útaztak fel a hazafias ünnepre.

— **Lévay Ferencz** vallás- és közoktatásügyminiszteri osztálytanácsos, Csongrádmegyét volt kir. tanfelügyelője, mint részvétellel értesülünk, megromlott egészségének helyreállítása végett Rózsahegyre ment, hol huzamosabban fog tartózkodni. Adja Isten, hogy betegségéből mentül előbb teljesen felépülhessen.

— **Községi képviselő választás.** Végre-valahára meg fog történni f. hó 24. napján. Választási elnökül az I. kerületben id. Kádár Henrik, II-ik kerületben Sohlya Antal, III-ik kerületben Hegyi Antal, IV-ik kerületben Szvoboda Ferencz, V-ik kerületben Eszes Mátyás, VI-ik kerületben Csémeghy Antal urak nevezettek ki a főszelektőrök hivatal által. Az I. ker. választ 2 rendez, 1 póttagot. A II. ker. 2 rendez és 1 póttagot. A III. ker. 1 rendez, 1 póttagot. A IV. ker. 2 rendez, 1 póttagot. Az V. ker. 1 rendez, 1 póttagot, és a VI-ik kerületben 2 rendez és 1 póttagot. Szavazatlapon a választás napján d. e. 9 óratól d. u. 4 óráig adhatók he a választási elnöknek. Az I-ső kerületben a község házában. II. kerületben a belvárosi iskolánál. III. kerületben a központi iskolánál. A IV. kerületben a külterti iskolánál. Az V. kerületben az új iskolánál és a VI. kerületben a Kaparás vendéglőben.

— **Csongrádi menyecske a tengeren.** Ujvári Kis Imre és neje Kátai Erzsike a m. hó 15-én indultak el Brémából Amerikába s m. hó 25-én érkeztek meg. 10 napig tartó utazásuknak, mint Ujvári lapunk felelős szerkesztőjének írja, az volt az oka, hogy utközben 3 nap és 3 éjjel tartó vihar érte a hajót. Daczára annak, hogy a „Fulda“ nevezetű német hajó egyike a legnagyobb személyszállító tengeri posta-gőzösnek, ami onnan is kitűnik, hogy a személyzettel együtt 3000 embert szállított Amerikába, mégis alig volt képes megküzdeni a viharral. 3 nap 3 éjjel a hajón talpon megállani éppenséggel nem lehetett. A fedélzeten a hullám keresztül verődött. A hajón a legnagyobb kétségbeesés uralkodott. Némelyek vesztül káromkodtak, mások imádkoztak, legtöbben pedig tengeri betegségbe estek és hánytak. A veszélybe egy kis humor is vegyült, erről Ujvári a következőket írja: Éjjel több ízben megtörtént, hogy a felső függő ágyban fekvő utasnak

Azóta már Virág Marcsa háromszor járta körül a termet.

Az általános megrökönyödés közepett a cigány új nótába kezd. A párok összeverődnek s Virág Marcsa is ott járja köztük a maga párjával. A merre ők járnak, ott mindig legszabadabb a tér.

A mamák ismét suttognak. Most már csak egy tárgy van: a Virág Marcsa életrajza. Hogy a ki talán még eddig azt nem ismerte volna, most ismerje meg, és a többiekkel együtt kiáltson föl nagy megbotránykozással:

— Hát ennek is van helye a zártkörű táncszivigalomban?

— És senki sem tud felelni erre az általános kérdésre. Mikor a rendező elszuhan a mamák mellett, hárman is megkapják a kabátja szárnyát:

— Virág Marcsát is meghitták a bálra?

— Mi? Virág Marcsát? — méltatlanodik az. — De kérem, hogy gondolhatnak ilyet?

— De hiszen itt van.

— Micsoda? Itt van? Hadd lássam csak, hol van az a Virág Marcsa?

— És rohan, mintha csakugyan azt a derék leányzót keresné. Voltaképpen pedig elkeseredve a blamage fölött, a buffetbe vonul. Ott talál egy derék fiatal embert, a ki nagy erkölcsbíró és határozott egyén.

— Te, Virág Marcsa is itt van.

— Hát az elég botrány a rendezőségre.

stiglinczet, még tánczosokat szerzett neki De kérem alássan — mentegetőzött a rendező — hiszen én nem tánczolni küldtem azokat az urakat.

— Hát miért nem végezte maga a kötelességét?

— Magam, magam? — morfondirozott a rendező. — Hát ha még engem is megtánczoltatott volna az az armányos jószág.

— Virág Marcsa pedig mindezekről nem látszott sejtellemmel birni. Másnap a társnőinek boldogan beszélt, hogy mennyit tánczolt, hogy milyen pompásan mulatott.

Valószínű, hogy ezután meg fog jelenni minden zártkörű táncszivigalomban.

Zengjen a dal . . .

Zengjen a dal csalfa kis leányról,
Hadd fakadjon szerelmes dal árja,
Hadd emelje szárnyán esti szellő,
Hadd röptesse, messze, messze tájra . . .

Vidd el, vidd el csendes esti szellő,
Szállj be hozzá nyitott ablakán át;
Sügd fülebe szívem új szerelmét,
És kacagd ki könnye hullatását.

Csak kacagj szemébe! . . . — vagy ne, mégse;
Szártsd fel arczáról a könnyecpetet,
Ne is sügd meg szívem új szerelmét,
Mert . . . szeretni hön csak egyszer lehet

Pereszlyéni Zoltán.

felfordult a gyomra, és lehányta az alatta fekvőt. A megtisztelt passasér azután rettenetesen káromkodva rá rivakodott, hogy miért nem ment ki a fedélzetre disznókodni, persze nem vette figyelembe azt, hogy ott teljes lehetetlenség megállni. Annyi tény, hogy ilyen vihar alkalmával a legfelfuvalkodottabb ember is az Istenre gondol. Ujvári, ki maga is tengerész volt, tehát a tengeri utazáshoz hozzá volt szokva, mindazonáltal a 3 napig tartó vihar annyira elcsigázta, hogy New-Jorkba érkezve megbetegedett és ma is a „Luxenburg” című szállóban őrzi az ágyát. Csakis a jövő hét végén foglalhatja el állását Chikágóban. Az egészben az a legsudalatosabb, hogy 10 éves kis leányának Mariskának és fiatal ne-jének egy cseppet sem ártott meg a tengeri út. Midőn kikötöttek New-Jorkba, a menyecske azt mondta, hogy neki ugy tetszett, mintha Csongrádról Csépara utaztak volna. Ebből aztán azt merjük következtetni, hogy a valódi magyar menyecske nem csak itthon békében, hanem a hábor-gós tengeren is megállja a helyét.

Szemvizsgálat az iskolákban.
A helybeli közs. polgári és elemi iskolák-ba járó növendékek szemét dr. Borsos János az elmúlt hét folyamán vizsgálta meg. Összesen 6 trachomás szembetegét talált, a kiket azonnal gyógykezelés alá vett. A polgári iskolában nincs szembeteg tanuló, hanem annál betegbb a nyomoruságos istállószerű építmény, a melyben tanítani kell s melynek ártalmas kipárolgása megrongálja a tanítók s tanulók egészségét.

Tanítók gyűlése. A „Csongrád-járás tanító-egyesület” pünkösdi hétfőn d. e. 9 órakor rendes gyűlést tart, mely alkalommal Eder János polgári- és Missuray János elemi iskolai tanítók olvasnak fel szakszerű dolgozatokat.

Visszaélés az új pénzekkel.
Most, hogy a koronaérték forgalomba hozott, akadnak jó lelkű emberek, kik a szegény tudatlan népnek 20 és 10 krajczár értékben fizetnek a húsz és tíz filléresekkel. Bizonyára nem ártana közhirdetés útján figyelmeztetni a heti vásáros közönséget az új pénz értékére, nehogy a csalásnak többen legyenek áldozatai.

Dr. Sebestyén Ödön a csongrádi iparos betegsegélyező-pénztár orvosa állásáról leköszönvén, Budapestre költözött és ott eljegyezte Batori Gábor háztulajdonos leányát Matild kisasszonyt. Lapunk szerkesztőségéhez intézett levelében ugy a betegsegélyező-pénztár tagjaitól, mint barátaitól és ismerőseitől szívesen búcsút vesz. Mi pedig sok szerencsét kívánunk a fiatal, tehetséges orvos működéséhez és kötetlen frigyéhez.

Akik saját felüket dorongolják.
A „Tiszavidék” m. vasárnapi száma a lehető legmérgesebben neki megy Forgó Gergely, Forgó Sándor és Forgó György fiatal gazdáknak azért: mert azok azt követelték, hogy a jószágokat mentül előbb kihajthassák a bokrosi legelőre. E miatt aztán Forgó Gergelynek még a magán ügyeit is szemére hányja, azt mondja, hogy tele van adóssággal és nincs hitele. Végül mind a 3 gazdát a jószágokkal együtt legelni küldi. Nekünk az egész üggyöz tulajdonképen semmi közünk: mert hiszen mind a három gazda a polgári kör hű párthívei közé tartozik. De amennyiben különösen Forgó György egyike a legesendesebb és a leghiggadtabb gondolkodó fiatal gazdáknak, aki vele született szelidségénél fogva még légynek sem vét, épen ezért különösnek és majdnem megfoghatatlannak tartjuk az ilyen ember nyilvános meghurcolását.

Tűz. A múlt héten kedden este 11 óra tájban megkondult az öreg harang: tüzet jelzett. Toth István templom utcái háza égett le. Az épület biztosítva volt.

Az első esküdtzéki tárgyalás Szegeden. Muskó Sándor a szegedi királyi fenytő törvényszék elnöke, mint a sajtóbi-róság elnöke, értesítette a szegedi polgármestert, hogy a szegedi kir. ügyészség mint sajtóügyi közzévalónak Pintér Gyula szentesi

lapszerkesztő ellen tartandó esküdtzéki nyilvános tárgyalás ideje június 5-iknek d. e. 9 órára van kitűzve. Mint a „Szegedi Híradó” megjegyzi: „Ez a legeiső behívó ilyen ügyben Szegeden.” Mi pedig abbéli reményünknek adunk kifejezést, hogy nem a legutolször fog állni az illető szentesi uri ember a szegedi sajtóbi-róság színe előtt.

Mindazon jó barátaim és ismerőseimnek, a kiktől személyesen búcsút nem vehettem, ez uton mondok Istenhozzádot.

Pakróczy Nándor szemlész.

Orvhalászok. A hét folyamán Turfcsányi Lajos rendőrbiztos és Privitzer József csendőr-örvezető dicséretes buzgalommal kerítették kézre az orvhalászokat, tőlük mintegy 15 mázsa halat koboztak el s eresztették vissza kedves otthonukba, a Tisza zavaros vizébe.

Szabad szó. A modern nyomdászati technika egyik legnagyobb vívmányát veszi igénybe az a képes politikai napilap, mely „Szabad Szó” cím alatt f. hó 21-én, pünkösdi napján indul meg a fővárosban. A Hevesi József, ismert író szerkesztése mellett megjelenő újság valóságos unikuma lesz a világsajtónak, a mennyiben naponkint művészi kivitelű színes képet fog adni, melynek kivitelére jelenleg egyedül a „Kosmos” részvénytársaság öt szint nyomó kör-forgógépe képes. A „Szabad Szó” ebben a tekintetben páratlanul fog állani az egész világ sajtójában, a mennyiben ez lesz az egyetlen napilap, mely naponként közöl többszínű illusztrációt. Az új lap prospektusait már városzerte szétosztották s érdeklődéssel várjuk az első szám megjelenését. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a „Szabad Szó,” mely minden irányban független politikai napilap, legolcsóbb napi lap lesz, a mennyiben előfizetési ára egész évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyedévre 3 frt.

Budapesti levél.

A nyári idény küszöbén van, fürdőbe, nyaralóba készülnek mindazok, kik egészségök helyre-állítása végett üdülést keresnek. A fürdőzés, nyaralás különféle gondoskodásokat igényelnek, melyek megkönnyítésére óhajtjuk t. olvasóink figyelmét némi irányba terelni.

Azok, a kik egészségük helyreállítása végett fürdőbe készülnek, a görvény kört, a mirigy- és vérbetegséget, csúszos és köszvényes bajokat a nyak hártáinak minden hurutos bántalmait gyógyítani kívánják, azok csakis a lipiki jódfürdő biztos gyógy-erejét vegyék igénybe. A lipiki jódfürdő Slavoniában fekszik, a déli vasút Pakracz-Lipik állomása mellett, a Continens egyetlen meleg jódforrása 64° Celsius állandó hőmérséklettel. A nyári idény áprilistól októberig terjed. Fürdőorvos dr. Marschalkó Tamás. — Kiterjedt árnyékos park, kényelmesen berendezett fürdőhelyiségek, porcellán, márvány és kőfürdőkkel, tiszta ásványvízzel töltött társas fürdő izzasztó kamrákkal, rendezett sétányok, olvasó- és zongora-terem, jó étkezés egy jó vendéglős vezetése alatt, mind hozzájárulnak az egészség helyre-állításához, s a hegyek által védett enyhe égajl és szép tájképekkel és sokféle szórakozásra nyújt alkalmat az üdülőknek. A közlekedés igen olcsó a m. kir. államvasutak Okoacs állomásán át zóna-tarifá szerint. A fürdő folytonosan emelkedik, új építkezések, új kurszalón és vendéglő által gondoskodva van a közönség minden kényelméről.

A nyaralóba készülőknek, de egyáltalában a háztartás gondozóinak különös figyelmébe ajánljuk Gabos R. S. üveg-, porcellán- és lámpa-áru kereskedését, Bupapest, IV. Múzeum-körút 41. sz. Gyári raktára van itt mindennemű bor-, sör- és likörös-készleteknek, csemege- és gyümölcsös tányeroknak, virág-öblök, (vázák) és tükröknek; étkező készletek izléses díszszel vagy simán, 6 személyre 12 frttól 20 frtig, kávé vagy teás-készletek 6 személyre 4 frttól 10 frtig, moeca-kávé készletek 6 személyre 4 frttól 8 frtig. Nagy választékú legszebb szalon függő lámpák, 3 frttól 10 frtig és feljebb, szalon asztali lámpák, igen díszesek 1—10 frtig és feljebb kaphatók.

KÖZGAZDASÁG.

A triestói általános biztosító társaság (Assicurazione Generali) f. é. május hó 6-án tartott 61-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1892. évi mérleget.

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 2 817 742 frt 02 krral szaporított, minélfogva 1892 évi december hó 31-én 34 062 383 frt 61 krra emelkedett, míg kár-és nyereség részesülési tartalékok címén 910 197 frt 70 kr. vezettetett új számlára elő. Az 1892. évben 20 469 779 frt 90 kr. erejéig köttettek új életbiztosítók, melyek által az 1892. dec. 31-én érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 141 876 438 frt 70 krra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 5 792 410 frt 13 krt tettek.

A tűz- és szállítvány-biztosítási ágokban a díj és illeték bevétel 9 139 397 frt 41 kr. volt, mi-ből 2 371 382 frt 28 kr. mint díjtartalék és 771 233 frt 35 kr. mint kártartalék lett minden tehetől menten a jövő évre átvitelve, holott az 1892. dec. hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 25 791 131 frt 60 krra emelkedett.

Károkkért az 1892. évben 8 851 456 frt 69 krt fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 253 099 377 frt 58 kroyi igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 47 689 262 frt 01 kr esik, melyet a társaság 150 805 káresetben fizetett ki.

Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetése alakított tartalék 1892. dec. 31-én 1 302 792 frt 95 krra emelkedett a mellet, hogy a sorsolás alá eső és a névértékükön beváltható értékpapírok csakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében vagyis 2 625 000 frtban, az ingatlan tartalék 1 289 480 frt 92 kroyi összegben s végre a kétes követelések tartaléka 80 000 frt fentartatott.

Ezen nyereség-tartalékok ennél fogva összesen 5 797 273 frt 87 krt tesznek ki.

A társaság biztosíték alapjai az idei áttalálások folytán 46 528 563 frt 62 krról 49 162 470 frt 81 krra emelkedtek és elsőrendű értékekben vannak elhelyezve, melyekből több mint 14 millió magyar értékre esik.

Az elért 793 840 frt 71 kroyi tiszta nyereségből a társaság osztalékul részvényenkint 120 frtot aranyban vagyis 300 frankot fizet.

A közgyűlés egyhangúlag és lelkesedéssel határozta el, hogy Jókai Mór, ki az igazgatósági tanács több év óta tagja 50 éves irói jubileuma alkalmából üdvözl, neki szerencsét kíván és egy-uttal a társaság büszkeségének ad kifejezést, hogy igazgatósági tagjai sorában e legünnepelebb magyar író üdvözölheti.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

170 szám./vh. 1893.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járás-bíróság 1068/93. 1067/93. számú végzése által **Lüenthal Herman** és **Bloch Adolf** csongrádi kereskedők javára, lak. Csongrádon, végrehajtást szenvedett **Ugray Albert** ellen, lakik Csongrádon, 315 frt 04 kr. és 73 frt 64 kr. tőke, ennek 1893. évi április hó 26 napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 65 frt 90 kr. per-költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 819 frt 02 krra becsült; Temetkezési bolti árak díszletek, házi butorok, fedeles gyászokci és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatuak.

Mely árverésnek a 1137/93. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes főtérőnlévő bolti helyiségében, és a Kétágu-utcában levő magánlakásán leendő eszközökre 1893. évi május hó 29-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kintetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet igé-rőnek becsáron alul is eladatul fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 113. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírottnál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bérbe-vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t. cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottnál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1893. évi május hó 19-én.

GRÓFF KÁROLY,
kir. bírósági végrehajtó.

ASSICURAZIONI GENERALI 1892. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghoz (1892)

KIADÁS

Main financial statement table for 'A mérleghoz (1892)'. It contains two columns of 'A tétel neve' (Account Name) and two columns of 'Üzlet Vagyon Összes' (Business Assets Total) with sub-columns for 'frt' and 'kr'. It lists various insurance-related items and their corresponding values.

Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghoz. — Életbiztosítási osztály. (1892.)

Financial statement table for 'B mérleghoz (1892)'. Similar to the first table, it lists account names and values in 'frt' and 'kr' columns, focusing on life insurance operations.

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1892. december 31-én.

TEHER

Balance sheet table showing 'VAGYON' (Assets) on the left and 'TEHER' (Liabilities) on the right. It lists various asset and liability categories with their values in 'frt' and 'kr' columns.

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: Besso M., Dr. Camillo Bozza, Br. Bruck Ottó, Dr. Calabi R., Br. Morpurgo József, Segré V. Vezetikár: Besso József. Magyarországi vezérigynökség, Budapestben, Dorottya-utca 10. sz. az intézet saját házában.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanitt felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég-, élet- és szállítványbiztosítási ágazatokban a legszolidabb feltételek és legolcsóbb díjak mellett eszközöltetnek.

A csongrádi ügynökség

ROSENBERG EDE.